

TUPROQ UNUMDORLIGINI OSHIRISHDA EKINLAR HOSILDORLIGI (SURXONDARYO VILOYATI TUPROQLARI MISOLIDA)

Pardayev Azamat Almardanovich

Toshkent davlat agrar univerteti xuzuridagi Surxondaryo viloyati Bandixon tumani Qiziriq agrotexnologiyalar texnikumi direktori.

Alimardanov Shuxrat Raxmonovich

Surxondaryo viloyati Qiziriq agrotexnologiyalar texnikumi o'qituvchisi.

Davlatov Navro'zbek To'yliboy o'g'li

Surxondaryo viloyati Qiziriq agrotexnologiyalar texnikumi o'qituvchisi.

Annotatsiya. *Surxondaryo viloyati mamlakatimizning agrar hududlaridan biri bo'lib, o'tgan turg'unlik yillarida qishloq xo'jaligi, asosan paxta monokulturasiga aylantirdi. Tuproq organik o'g'itlar bilan deyarli oziqlantirilmadi, oqibatda tuproqning fizik xossalari yomonlashdi, kimyoviy tarkibi keskin kambag'allashib, tuproqning unumdorlik darajasi 30-40% ga tushib ketadi va organik o'g'itlarning ahamiyati haqida ma'lumot berilgan.*

Kalit so'zlar: *tuproq, chirindi, monokultura, agroximkartogramma, almashlab ekish, gumus, organik o'g'itlar, mahalliy o'g'itlar, dukkaklilar, qishloq xo'jaligi, dehqonchilik, vilt, gommos, unumdorlik, alternarioz, ekin, nematode, kaliy, biogumus, ildiz, tola, nav.*

Аннотация: *Сурхандарьинская область является одним из аграрных регионов нашей страны, и в прошедшие годы застоя сельское хозяйство, преимущественно хлопковое, трансформировалось в монокультурное. Почву почти не подкармливали органическими удобрениями, в результате чего ухудшились физические свойства почвы, сильно обеднел химический состав, уровень плодородия почвы упал до 30-40%, дана информация о важности органические удобрения.*

Ключевые слова: *почва, перегной, монокультура, агрохимическая картограмма, севооборот, перегной, органические удобрения, местные удобрения, бобовые культуры, земледелие, земледелие, вилт, гоммос, плодородие, альтернариоз, культура, нематода, калий, биогумус, корень, клетчатка, сорт .*

Abstract. *Surkhandarya region is one of the agrarian regions of our country, and in the past years of stagnation, agriculture, mainly cotton, has been transformed into a monoculture. The soil was almost not fed with organic fertilizers, as a result of which the physical properties of the soil deteriorated, the chemical*

composition became very poor, the level of soil fertility fell to 30-40%, information was given on the importance of organic fertilizers.

Key words: soil, humus, monoculture, agrochemical cartogram, crop rotation, humus, organic fertilizers, local fertilizers, legumes, farming, farming, wilt, gommos, fertility, Alternaria, crop, nematode, potassium, biohumus, root, fiber, variety .

Tuproq bu - yerning ustki, o'simliklarning ildiz tizimi joylashgan, g'ovaklik va o'tkazuvchanlik xususiyatiga ega bo'lgan mustaqil jism. Insoniyatni ekologik toza mahsulotlar bilan boquvchi yagona tabiiy yashash vosita (resurs)laridan biri.

Xususan qishloq xo'jaligi ekinlari hosildorligi va chorva mollar mahsuldorligi barchasi yerdan qanday foydalanishimizga bog'liq. Sug'oriladigan maydonlarda tuproq tarkibi qay darajada o'zgarganligiga to'xtaladigan bo'lsak, so'ngi 10 yil o'rtachasi sarhisob qilinganda: yer, ayniqsa uning haydov qatlami o'ta zichlashib qolgan, solishtirma og'irligi me'yordagi $1,2 \text{ sm}^3$ o'rniga $1,8 \text{ sm}^3$ ni tashkil etmoqda yoki 50 % ga oshgan. Buning asosiy sabablari monokultura, yerning yuza shudgorlanishi, og'ir texnikalarning dalaga kiritilishi (ayniqsa rezina shinali texnikalar), ekin dalalarini yetarlicha organik o'g'itlar bilan ta'minlanmaganligi va buning oqibatida tuproqqa unumdorlik beruvchi gumusning keskin kamayib ketganligidir. Shu o'rinda Yevropa mamlakatlari Gollandiya, Daniya, Germaniya kabi mamlakatlarda tuproq tarkibidagi chirindi miqdori 4-4,6, Rossiyada 3,6, Ukrainada 3,2, Belorussiyada 2,4% ni tashkil etsa, bu ko'rsatkich bizning O'zbekistonimizda 1,1-1,3% ni tashkil etgani holda bizning Surxondaryo viloyatidagi tumanlarda bu holat quyidagicha (foiz hisobida):

Angor - 0,80; Boysun - 0,70; Denov - 1,00; Sariosiyo - 1,20; Termiz - 0,70; Sherobod - 0,70; Sho'rchi - 0,90; Jarqo'rg'on - 0,80; Qumqo'rg'on - 0,70; Qiziriq - 0,40; Muzrabod - 0,80; Oltinsoy - 0,82; Viloyat bo'yicha - 0,75.

Viloyat tuproq tarkibidagi chirindi miqdori so'ngi 25 yil davomida 0,35% ga, jumladan Qiziriq tumanida 0,5 Sherobod, Qumqo'rg'on va Termiz tumanlarida 0,4% ga kamaygan. Uni tiklash uchun qancha vaqt ketadi? Tasavvur qiling agar go'ng oborotidagi maydonning gektariga har uch yilda 30 tonnadan mahalliy organik o'g'it solib borilsa, tuproq tarkibidagi chirindi miqdori 10 yilda 0,1% ga ko'payadi.

Tuproq tarkibidagi chirindini ko'paytirish uchun yerga mahalliy o'g'it solish kerak. Bu borada ham xorijiy mamlakatlar olib borayotgan tadbirlarga nazar tashlasak. Masalan, Farangistonda ekin maydonlarining gektariga har yili 23 tonnadan, Angliyada 26, Germaniyada 26,5 tonnadan organik o'g'itlar berilayotgan bo'lsa, jahon dehqonchiligi andozasi qilib ko'rsatilayotgan Gollandiyada yiliga har gektar yerga 78-80 tonnadan go'ng berilmoqda. Bu borada Surxondaryo viloyatida

ekin ekiladigan dalalarida hech bo'lmaganda tuproq tarkibidagi gumus miqdorini saqlab turish maqsadida har yili gektariga 18,5 tonnadan, Qiziriq, Termiz, Qumqo'rg'on va Sherobod tumanlarida esa 20-22 tonnadan mahalliy organik o'g'it berib borish rejalashtirilgan bo'lsada, viloyat tumanlari bo'yicha hisob-kitob qilinganda quyidagicha bo'ldi:

Angor - 6,7; Boysun - 7,0; Denov - 2,7; Sariosiyo - 9,3; Termiz - 7,2; Sherobod - 4,3; Sho'rchi - 6,8; Jarqo'rg'on - 8,8; Qumqo'rg'on - 4,1; Qiziriq - 4,1; Muzrabod - 3,2; Oltinsoy - 5,8; Viloyat bo'yicha - 5,6.

Taqqoslash uchun mamlakatning boshqa viloyatlaridan ham misollar keltirsak. Xorazm va Buxoro viloyatlarida tuproq tarkibidagi chirindi Surxondaryo viloyatidagidan yuqori bo'lsada, shunga qaramay ularni dalalarini organik, mahalliy o'g'itlar bilan ta'minlash Buxoro viloyatida 11,7, Xorazm viloyatida esa 13 tonnani tashkil etgan.

Agroximkartogramma hujjatlari natijalariga ko'ra tuproqning harakatchan fosfor bilan ta'minlanlik darajasi quyidagi jadvalda keltirilgan.

1-jadval

№	Tumanlar	Harakatchan fosfor bilan	
		kam ta'minlangan maydonlar, %	ko'p ta'minlangan maydonlar, %
1	Angor	79,8	3,8
2	Boysun	94,1	4,1
3	Denov	57,5	11,0
4	Sariosiyo	64,8	6,9
5	Termiz	63,6	8,4
6	Sherobod	86,2	2,0
7	Sho'rchi	64,1	7,9
8	Jarqo'rg'on	46,3	19,6
9	Qumqo'rg'on	86,9	2,2
10	Qiziriq	83,1	2,8
11	Muzrabod	86,9	2,2
12	Oltinsoy	65,3	7,2
13	Viloyat bo'yicha	76,0	5,8

Viloyat tuproqlaridagi almashinuvchi kaliy miqdori quyidagi jadvalda keltirilgan. Tekshirish o'tkazilgan maydonga nisbatan % hisobida.

2-jadval

№	Tumanlar	Almashinuvchi kaliy bilan
---	----------	---------------------------

		kam ta'minlangan, %	ko'p ta'minlangan, %
1	Angor	12,0	22,8
2	Boysun	9,0	27,1
3	Denov	24,8	11,5
4	Sariosiyo	25,3	8,4
5	Termiz	32,7	11,0
6	Sherobod	6,5	28,1
7	Sho'rchi	9,7	23,9
8	Jarqo'rg'on	28,4	18,8
9	Qumqo'rg'on	12,4	9,1
10	Qiziriq	4,0	45,0
11	Muzrabod	16,0	14,0
12	Oltinsoy	10,7	32,6
13	Viloyat bo'yicha	14,9	22,3

Shu o'rinda achinarli tomoni shundaki, xalq orasida bizning tuprog'imiz sho'r tuproqqa kaliyli o'g'it bermasak ham bo'ladi deyдилar. Vaholanki tuproqni kaliy sho'rlatmaydi, Cl^- va SO_3^{-2} sulfat anionlari sho'rlatadi. O'zbekiston qishloq xo'jaligida esa kaliyli o'g'it K_2O (oksi kaliy) shaklida tayyorlanadi. Oksi kaliy tarkibida xlor ishtirok etmaydi.

Yuqoridagi 2-jadvalga e'tibor qilsangiz viloyat bo'yicha sug'oriladigan yerlarning 14,9% almashinuvchi kaliy bilan juda kam 42,5% kam ta'minlangan. Kaliy elementi esa hujayraning asosini tashkil etib hayvonot olamini ham o'simliklar dunyosini ham suv muvozanatiga bo'lgan ehtiyojini tartibga solib turadi. O'simlikning suvga chanqoqligini bosadi, tolani sifatini chigitning to'liqligini ta'minlaydi. Aynan tola navining yuqori yoki past bo'lishi kaliy bilan ta'minlanish darajasiga bog'liq bo'ladi. Paxta bargi makrosporioz, tolası alternarioz, vilt, gommoz kasalliklariga chalinadi. O'simlik nihollari yotib qoladi. Sabzavot poliz ekinlarida kaliy elementining yetishmasligi meva, mahsulot tarkibida nitrat miqdorini ortib ketishiga sabab bo'ladi. Unutmaslik kerakki tuproq va o'simlikning almashinuvchi kaliy va harakatchan fosfarga bo'lgan talabini birgina mineral (madaniy) o'g'itlar solish bilan qoplab bo'lmaydi. Balki bu ehtiyojni mahalliy organik, yashil o'g'itlar solish, almashlab ekishni yo'lga qo'yish bilan ham ta'minlash mumkin.

Mahalliy o'g'it xususida - shu o'rinda mahalliy organik o'g'it deganda faqat go'ngni nazarda tutamiz, balki eski devorlar, ariq va kanal loyqalari, alang tuproqlari, somon va boshqa o'simlik qoldiqlari, tepaliklar tuproqlaridan ham keng foydalanishimiz mumkin. Ayniqsa kuz faslida qanchadan-qancha o'simlik barglari

to'kiladi bu chiqindilardan kompost tayyorlash mumkin. Vaholanki ularning tarkibida ham go'ng tarkibidan kam bo'lmagan oziqa elementlar bor. Kompost tayyorlash usuli juda sodda. Ming tonna kompost tayyorlash uchun uzunligi 50-60 metr, eni 3,5-4 metr va chuqurligi 1,5-2 metr bo'lgan chuqurlik qaziladi. Unga 250-300 tonna go'ng, ariq yoki kanal tozalashdan chiqqan loyqa tuproq va boshqa chiqindilarga (kuz, qish fasllarida barg, xazonlar yig'sa ham juda yaxshi bo'ladi) 10-15 tonna fosfor, 15-20 tonna kaliyli o'g'it qavatma-qavat qilib solinib usti tuproq bilan yaxshilab ko'milib uch oy davomida saqlanadi. Agar chiqindilar (go'ng) quruq bo'lsa suv quyilib namlik 55-60 % ga yetkaziladi.

Bunday kompostning har bir tonnasida 25-30 kg quruq modda, 5-10 kg azot, 4-6 kg fosfor, 5-6 kg kaliy bo'ladi. Bu kabi tayyorlangan kompostning afzalligi shundaki, u sifatli, begona o't urug'lari chirigan, mahalliy chiqindilar tarkibidagi mikroelementlar to'liq saqlanib qoladi. Qishloq xo'jalik zararkunandalari va kasalliklari mutlaqo barham topadi.

Almashlab ekish koni foyda

XX asr o'z mohiyatiga ko'ra tuproqshunoslik sohasida umumbashariy ekologik muammolar qatoridan joy egallaganligining yana bir muhim sababi almashlab ekish tadbirlariga deyarli amal qilinmaganligidir. Hech kimga sir emaski, sobiq ittifoq davrida O'zbekiston qishloq xo'jaligiga ajratilgan yerlarining asosini paxta monokulturasi tashkil etdi. Oqibatda ona zamin tuproq paxtaga xos kasalliklar bilan kasallandi, paxtaga xos zararkunandalar bilan zararlendi, paxta uchun oziqa manbai bo'lgan oziq elementlar paxta bilan tuproqdan chiqib ketdi. Almashlab ekish tadbirlariga deyarli amal qilinmadi. Tuproqqa asosiy oziqa beruvchi beda almashlab ekish muomalasidan chiqarib tashlandi desak ayni haqiqatni aytgan bo'lamiz. Vaholanki, bedadan yil davomida 6-7 marta o'radigan bo'lsa gektaridan 180-200 sentnergacha beda pichani olish bilan bir vaqtda har gektariga o'rtacha 5-7 tonnagacha beda ildizi qolar edi. Bu tuproqni organik o'g'it bilan ta'minlovchi asosiy vositalardan biri hisoblanadi. I.Madrimov, B.Isaev ma'lumotlariga ko'ra ikki yillik beda poyalarda o'rtacha bir gektarga 500-700 kg gacha sof azot to'planadi. Demak beda tuproqni sog'lomlashtiradi, uning tarkibini yaxshilaydi, ekologik toza oziq moddalar va chirindilar bilan boyitadi, mikroorganizmlar faoliyatini faollashtiradi.

Yuqoridagilardan kelib chiqib bedani koni foyda ekanligiga kichik xulosa qiladigan bo'lsak:

Birinchidan, beda har yili gektar hisobiga 180-220 kgdan 3 yilda kamida 700 kg ekologik toza sof azot to'playdi;

Ikkinchidan, ayni shu davrda tuproqda 15-20 tonnagacha organika (ildiz) qoldiradi;

Uchinchidan bedapoyadan keyingi dalalarda tuproqning suv. Havo rejimi yaxshilanadi, mikroorganizmlar faoliyati faollashadi, demak tuproq unumdorligi keskin yaxshilanadi;

To'rtinchidan, tuproqni turli xil kasalliklardan holi qiladi;

Beshinchidan, beda ekilgan maydonlarda xonqizi, oltinko'z kabi foydali hashoratlar tabiiy holda ko'payadi. Demak turli xil qishloq xo'jaligi zararkunandalariga qarshi tabiiy to'siq hosil bo'ladi. Shu o'rinda beda yuqoridagi talablarga javob berishi uchun albatta uning ham parvarishini yoddan chiqarmaslik lozim. Kech kuzda bedazorlar diskali boronalar yordamida ishlanishi, gektariga 70-80 kgdan fosforli o'g'itlar sepilishi va erta bahorda bu tadbirlar takrorlanishi zarur.

Agarda bedadan olinadigan quruq pichan hosilini 250-300 sentnerga rejalashtirilgan bo'lsa har o'rimdan so'ng 50 kg fosfor va 25 kg kaliyli o'g'it sepish har o'rim orasida ikki marta sug'orish tavsiya etiladi. Almashlab ekishda beda sug'orib ekin ekiladigan yerlarning 25-30 % ni tashkil etishi lozim. Ona zamin tuproqning xalqimizning ertasini o'ylaydigan bo'lsak, bedaga bo'lgan munosabatimizni keskin o'zgartirishimiz zarur.

Oraliq ekinlar ekish - chorva mollarini qish va erta bahor oylarida yashil oziqa bilan ta'minlabgina qolmay tuproq unumdorligini oshirishda ham alohida o'rin tutadi. Oraliq ekinlarning ildizi tepa qismi o'rilgandan so'ng qoladigan poya yerni chirindiga boyitadi. Chunki boshqoli don ekinlari poyasida 0,45% azot va 5% gacha quruq modda bor. Lekin shunga qaramasdan mamlakatimiz qishloq xo'jaligida oraliq ekinlar ekish rejasi bajarila olmayapdi deb ayta olmaymiz. Bir til bilan aytganda tuproq unumdorligini oshirish bo'yicha oddiy agrotexnik tadbirlarni ham qo'llashda hafsalasizlik qilayapmiz.

Biogumus tayyorlash davr talabi

Tuproqning organik qismini organik qoldiqlar va gumus tashkil etadi.

Gumusning manbai esa tuproqda yashovchi yuksak o'simliklar, mikroorganizmlar va hayvon qoldiqlaridan iborat. Bugungi shiddatli rivojlanish davrida insoniyatni oziq-ovqatga bo'lgan ehtiyojlarini qondirish uchun tuproq unumdorligini yaxshilash, hosil salmog'ini oshirish davr talabi.

Ushbu rejani amalga oshirish AQSh, Italiya, Angliya, Vengriya, Niderlandiya. Frantsiya, Germaniya kabi mamlakatlarda yomg'ir chuvalchangini yetishtirish sanoat asosida tashkil etilgan. Chuvalchang esa tuproq unumdorligi va undagi chirindi miqdorini oshirishda xizmat qiladi. Agarda bir gektarda bir mIngacha chuvalchang bo'lsa o'rtacha 23 tonnadan 39 tonnagacha tuproqni ichaklaridan o'tkazib biogumus tayyorlab berishi isbotlangan. Bizning dalalarimizda esa urug'lik uchun ham bir dona chuvalchang topilmaydi. Sabab: tuproq kimyoviy zaharli

pestitsidlar bilan zaharlangan. Shu o'rinda quyidagi ma'lumotga e'tibor qilsak, o'tgan asrning so'ngi 10 yilligida qishloq xo'jaligi ekinlari kasallik va zararkunandalariga qarshi har bir gektarga Yaponiyada 200-400 gr, AQShda 2-4 kg, Sobiq Ittifoq bo'yicha 10-12 kg kimyoviy zaharli petitsidlardan foydalanilgan bo'lsa, ushbu ko'rsatkich Sobiq Ittifoqning paxta xom-ashyo bazasiga aylantirilgan O'zbekistonda 55-59 kg ni tashkil etganligini qanday baholash mumkin. Buning oqibatida tuproq tarkibida yashovchi nafaqat mikroorganizmlar, balki barcha jonzotlar nobud bo'ldi yoki o'z makonlarini tark etdi. Oqibatda tuproq narkamanga aylandi. Ya'ni unga qo'shimcha o'g'it bersang hosil beradi, bo'lmasa yo'q. Shu o'rinda chuvalchang tuproqqa nima beradi degan savolga javob bersak. Chuvalchang tuproq tarkibidagi turli xil mikroob, zamburug', suv o'ti, ne'matoda va boshqa turli xil qoldiq gumus bilan oziqlanadi. Shu tariqa O'zbekiston sharoitida bir yilda bir gektar yerdagi chuvalchanglar 40-50 tonnagacha, Yevropa mamlakatlari sharoitida 200 tonnagacha tuproqlarni organik biogumusga aylantirib beradi. 2020 yildagi ma'lumotlarga ko'ra AQShda 2500 mingdan ortiq yirik sanoatlashgan chuvalchang fabrikalari mavjud. Tabiiy holda bir dona yovvoyi chuvalchang 50-100 donagacha ko'paysa, fabrikada ya'ni sun'iy sharoitda 1000-1500 donagacha urchiydi, 4 yilgacha yashaydi. AQShda yaratilgan gibrid chuvalchanglar 16 yilgacha faol ishlash qobiliyatiga ega. Chuvalchang oqsilga boy, uning tarkibida 65-72 % gacha oqsil bor. Shu sababli ham nafaqat tuproq unumdorligini oshirish balki parrandachilik sohalarida ham bundan foydalansa natija juda yuqori bo'ladi. Buning uchun u yuvib olinib quritiladi va un tayyorlanadi. Bir gektardan 400 sentnergacha chuvalchang uni yetishtirish mumkin.

Shu o'rinda aytish kerakki, AQSh ushbu masala bilan 1930 yildan beri ilmiy tadqiqotlar va amaliy ishlar olib borayotganlar bo'lsa, bizning mamlakatimizda 1980 yillardan boshlangan bo'lib hali-hanuz ijobiy natijasi sezilgan emas.

Biologik chirindi - *biogumus quyidagicha tayyorlanadi*: Maxsus joy ajratiladi. Tayyorlangan go'ng og'irligining 20-25% miqdorida qirqilgan, yarim chirigan somon, xashak qo'shib aralashiriladi. Bu aralashma uzun chuqurligi 30-35 sm qalinlikda to'shab chiqiladi (mazkur chuqur 20, 30, 50, 60 metr, kengligi esa 0,8-1 metr bo'lishi lozim). So'ng organik massaga naycha bilan ariq suvi quyilib, namligi 70-80% ga yetkaziladi. Chuqur yuzasining bir kvadrat metriga 2,5 kg yomg'ir chuvalchangi solib ko'paytiriladi. Chuqurning (ishqoriy, kislotalilik) muhiti - $rN=6-7$ dan oshmasligi, pasaymasligi. Harorati 20-25 darajadan past bo'lmasligi kuzatilib turilishi kerak. Aynan ushbu sharoit va muhit mo'tadil bo'lsa, ular bir yilda 2-3 avlod beradi. Bir kg chuvalchang bir kecha-kunduzda o'z vazniga barobar biogumus ishlab chiqaradi.

Qisqasi chuvalchang qo'yilgan go'ng handakdagi go'ng 2,5-3 oyda to'liq biogumusga aylanadi.

Chuvalchang go'ng biogumusga aylangandan so'ng navbatdagi go'nga o'zi o'tib ketaveradi.

Inkubatsiya sharoitida chuvalchang uzunligi 60 sm va kengligi 40 sm hajmdagi yashiklarga go'ng solinib ko'paytiriladi.

Mamlakatimiz bobodehqonlaridan issiqxonalarda gumusdan foydalanish xoxshi tug'ilib qolsa, bir gektarga shudgor oldidan 2 tonnada biogumus sepiladi. Agar shudgor oldidan biogumus qo'llanilmagan bo'lsa, issiqxonalarda yetishtirilayotgan bodring va pomidor o'simliklarining chopig'i oldidan va gullash davrida egat oraliqiga 1,5-2, tonnadan biogumus solinib chopiq qilinadi va sug'oriladi. Bunday holda mineral o'g'itlar ishlatishga hojat qolmaydi. Yetishtirilgan mahsulot to'lasicha ekologik toza oziqa o'rnini bosadi.

NPK tuproq unumdorligi va toza mahsulot garovi

Tuproq unumdorligini oshirish mineral o'g'itlardan voz kechishga olib keladimi? Jahon qishloq xo'jaligi amaliyoti bunga "yo'q" deb javob beradi. Chunki rivojlangan mamlakatlarda tuproq unumdorligini oshirish madaniy o'g'itlar samaradorligini yanada ko'tarishga xizmat qilmoqda. Bugungi kunda mamlakat uchun hal etish muammo bo'lib, turgan boshoqli don, paxta umuman barcha ekin turlari bo'yicha hosildorlik juda past bo'lsa bu ko'rsatkich (boshoqli don) Germaniyada 52,5, Fransiyada 50, Chexoslovakiyada 47,6, AQShda 44,3. Vengriyada 43,7 sentnerni tashkil etadi. Sholi Yaponiyada 65, Vengriyada makkajo'xori 61,1 sentnerni tashkil etmoqda. Mineral o'g'itlar qo'llashga kelganda Gollandiyada ekin maydonlarining har gektariga 950 kg, Yaponiyada 890 kg, Daniyada 820 kg miqdordaa sof holatdagi azot, fosfor va kaliy to'g'ri kelgan bo'lsa bu ko'rsatkich bizning mamlakatimizda 400 kg.ni tashkil etmoqda.

Gap shundaki, rivojlangan mamlakatlarda azot, fosfor va kaliy (NPK) ilmiy asoslangan nisbatga qat'iy amal qilgan holda o'simlikka zarur vaqtda beriladi. Bizning mamlakatimizda, viloyatimizda NPK (azot, fosfor, kaliy) 1,0:0,7:0,3 yoki 1,0:0,8:0,5 nisbatda qo'llanishi kerak. Bu degan bir gektarga 100 kg azot berilsa 70 yoki 80 kg fosfor, 30 yoki 50 kg sof kaliyli o'g'it berish kerak degani. Agrotexnik tadbirlarga ko'ra fosforni o'g'itlarning yillik me'yorini 50% kaliyli o'g'itlarning 70% kuzgi shudgor oldidan solinishi tavsiya etiladi. Afsuski mamklakatimiz ham, viloyatimiz ham, dehqonlari bunga amal qilayapmizmi? Yo'q aslo.

FOYDALANILGAN ADABIYOTLAR:

1. Zokirov X.X. Agrokimyo. – T.: Universitet, 1998
2. Zokirov X.X. “Tabiiy resurslardan oqilona foydalanish”. Darslik. Surxon-Nashr-2020.
3. Zokirov X.X. “Surxondaryo tabiati va ekologiyasi”. O’quv qo’llanma. TerDU nashr matbaa markazi nashriyoti-2021.
4. Q.Rahmonov, Sh.Narbayev, Z.Muqimov “Yer resurslarini boshqarish”. O’quv qo’llanma. T.TIQXMMI, 2018.

